

บริษัทรักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่รัฐ
ในศูนย์สแกมเมอร์ของกัมพูชา
บทสรุปผู้บริหาร

บทสรุปผู้บริหาร

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เป็นขบวนการระดับโลก
ที่มีผู้ร่วมการณรงค์กว่า 10 ล้านคน
เพื่อขับเคลื่อนให้ทุกคนในโลกได้รับการคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชน
เรามีวิสัยทัศน์ว่า ผู้นำโลกต้องปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา
เคารพกฎหมายระหว่างประเทศ และต้องถูกตรวจสอบได้
เราเป็นหน่วยงานอิสระ ไม่ขึ้นกับรัฐบาล อุดมการณ์ทางการเมือง
ไม่มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือศาสนา และได้รับการสนับสนุนจาก
ค่าสมาชิกและการบริจาคจากสาธารณะ
เราเชื่อว่าการให้กำลังใจและการแสดงความเห็นใจ
ต่อผู้คนทุกแห่งหนจะสามารถเปลี่ยนแปลงให้สังคมดีขึ้นได้

1. บทสรุปผู้บริหาร

“พวกเขาจะเข้ามาใช้ร่างกายฉัน [ขณะที่] เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยืนเฝ้าอยู่ที่ประตู”

ไมอา (นามสมมุติ) เดินทางมายังกัมพูชาโดยคิดว่าจะได้ทำงานในโรงแรม เธอคิดว่าจะหาเงินได้มากพอที่จะส่งกลับบ้านไปให้ลูก ๆ มีคนขับรถมารับเธอที่สนามบิน แต่หลังจากนั่งรถอยู่นานหลายชั่วโมง เธอเริ่มกังวลว่ากำลังถูกพาไปที่ไหน เมื่อมาถึงศูนย์สแกมเมอร์ที่รู้จักกันในชื่อ “พาร์ค 8” (PV01)¹ เธอก็รู้ทันทีว่ามีบางอย่างผิดปกติ รถถูกโบกให้ผ่านประตูเข้าไป โดยมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคอยตรวจป้ายทะเบียนและใบกรรณ พวกเขาสวมเครื่องแบบสีดำ และหลายคนปิดบังใบหน้า เมื่อลงจากรถ เธอถูกพาไปยังห้องทำงานแห่งหนึ่ง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยสองคนจับแขนเธอไว้คนละข้าง และคนที่เห็นหน้าสั่งให้เธอเซ็นสัญญา

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยย้ายไมอาไปยังห้องพักของเธอ ไม่ว่าเธอจะเดินไปที่ไหนในศูนย์สแกมเมอร์ ก็มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่ใกล้ ๆ คอยจับตาดูและเฝ้ารออยู่เสมอ เมื่อมีใครสร้างปัญหาให้บรรดาหัวหน้า เช่น ไม่ยอมทำงาน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยก็จะเข้ามาในห้องพร้อมกระบองไฟฟ้าและทำตามคำสั่งของหัวหน้า

ไมอาได้รับมอบหมายให้ติดต่อพลเมืองสหรัฐฯ เพื่อหลอกลวงพวกเขา โดยบริษัทมุ่งเป้าไปที่ชาวอเมริกัน เมื่อเธอทำงานไม่ถึงเป้าหมาย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยก็จะนำตัวเธอไปที่ห้องมืดและขังเธอไว้ที่นั่น เมื่อผู้จัดการเข้ามาที่ห้องมืดเพื่อข่มขืนเธอ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยก็เป็นคนเปิดประตูและยื่นเฝ้าตลอดเวลาที่เธอถูกทำร้าย

ไมอาถูกข่มขืนสามครั้งภายในห้องมืดนั้น เธอไม่ใช่คนเดียวที่ถูกกระทำเช่นนี้ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้พูดคุยกับผู้รอดชีวิตจากพาร์ค 8 อีกสามคนที่ถูกข่มขืนระหว่างอยู่ที่นั่น

ไมอาเล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยพกกระบองไฟฟ้าและปืนพก บางคนมีปืนขนาดใหญ่กว่านั้น เธอยังเล่าด้วยว่า เมื่อหัวหน้าคนหนึ่งมาที่พาร์ค 8 มีคนที่ดูเหมือนเป็นทหารเข้ามาในศูนย์สแกมเมอร์ด้วย และเมื่อมีการนำภาพถ่าย

¹ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลใช้รหัสในการอ้างอิงถึงศูนย์สแกมเมอร์ เช่น “PV01” โดยเลือกใช้รหัสเนื่องจากศูนย์สแกมเมอร์หลายแห่งมีชื่อเรียกหลายชื่อ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชื่อที่ไม่เป็นทางการและอาจทำให้เกิดความสับสน ในกรณีที่ผู้ตกเป็นเหยื่อหลายคนเรียกศูนย์สแกมเมอร์แห่งหนึ่งด้วยชื่อเดียวกัน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจะใช้ชื่อนั้นตามด้วยรหัสที่แอมเนสตี้ กำหนดให้ เช่น “พาร์ค 8” (ชื่อ) และ “PV01” (รหัส) รหัสของศูนย์สแกมเมอร์ทั้งหมด รวมถึงรายละเอียดฉบับเต็มของแต่ละแห่ง อยู่ในภาคผนวกของรายงานฉบับก่อน ๆ ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเกี่ยวกับศูนย์สแกมเมอร์ในกัมพูชา ดู แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, “ฉันคือทรัพย์สินของคนอื่น” การเป็นทาส การค้ามนุษย์ และการทรมานในศูนย์สแกมเมอร์ของกัมพูชา (“I Was Someone Else’s Property”: Slavery, Human Trafficking and Torture in Cambodia’s Scamming Compounds), รหัสเอกสาร ASA 23/9447/2025, 26 มิถุนายน 2568, <https://www.amnesty.org/en/documents/asa23/9447/2025/en/> (ต่อไปนี้จะเรียกว่า *Someone Else’s Property*); และแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ผู้ตกเป็นเหยื่อที่ถูกกลืน “การกวาดล้าง” ศูนย์สแกมเมอร์ในกัมพูชาและความล้มเหลวในการคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อ (Falling Through the Cracks: Cambodia’s “Crackdown” on Scamming Compounds and the Victims it has Failed), รหัสเอกสาร ASA 23/1093/2026, 8 มิถุนายน 2569, <https://www.amnesty.org/en/documents/ASA23/1093/2026/en/> (ต่อไปนี้จะเรียกว่า *Falling Through the Cracks*)

ศูนย์สแกมเมอร์พาร์ค 8 ให้ไมอาดู เธอจำประตูทางเข้าและอาคารต่าง ๆ ได้ และเมื่อให้ดูภาพถ่ายเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ศูนย์แห่งนี้ เธอสามารถระบุตัวบุคคลหนึ่งในภาพถ่ายได้

ในช่วงปฏิบัติการกวาดล้างของรัฐบาลเมื่อเดือนกรกฎาคม 2568 ไมอาสามารถหลบหนีออกมาได้เมื่อบรรดาหัวหน้าของศูนย์สแกมเมอร์เริ่มหลบหนี

ซีเคียวริตี้ เรสปอนส์ (Security Response) ซึ่งเป็นบริษัทหนึ่งที่รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อมูล เป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยที่ศูนย์สแกมเมอร์พาร์ค 8

ประสบการณ์ของไมอาสะท้อนรูปแบบที่มีการบันทึกไว้ในวงกว้างทั่วทั้งอุตสาหกรรมสแกมเมอร์ในกัมพูชา

เรื่องราวของไมอา ภาพประกอบโดย Colin Foo

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภาคเอกชนในศูนย์สแกมเมอร์ทั้ง 82 แห่งที่ลงพื้นที่สำรวจระหว่างปี 2567–2569 โดยผู้รอดชีวิตให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่าศูนย์สแกมเมอร์เหล่านี้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำการอยู่หลายสิบคน และบางแห่งมีถึงหลายร้อยคน เจ้าหน้าที่เหล่านี้ทำหน้าที่ควบคุมให้ผู้คนอยู่ในการกักขัง ป้องกันการหลบหนี จัดการกับการขัดขืน และในหลายกรณียังมีส่วนร่วมโดยตรงในการทรมานและการละเมิดสิทธิอย่างร้ายแรงอื่น ๆ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลระบุบริษัทรักษาความปลอดภัยอย่างน้อยห้าแห่งที่ให้บริการแก่ศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย 23 แห่ง ได้แก่ เลียบ สม nang ซีเคียวริตี้ (Leap Somnang Security) ซีเคียวริตี้ เรสปอนส์ (Security Response) ซีดี ซีเคียวริตี้ (ZD Security) ดารา ซีเคียวริตี้ (Dara Security หรือ DAS) และเบสต์ ซีเคียวริตี้ (Best Security)

แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลยังพบความเชื่อมโยงระหว่างทหารในสังกัดกองทัพอากาศจักรกัมพูชา (RCAF) และตำรวจแห่งชาติกัมพูชาที่ยังรับราชการอยู่ กับศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย 22 แห่งจากทั้งหมด 86 แห่งที่กระจายอยู่ในสิบจังหวัด

แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลเรียกร้องให้มีการสืบสวนบริษัทรักษาความปลอดภัยเหล่านี้ ตลอดจนเจ้าของ กรรมการ และผู้จัดการ และอาจรวมถึงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเป็นรายบุคคล รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ ทั้งทหาร ตำรวจ ผู้มีความเชื่อมโยงทางการเมือง หรือผู้มีบทบาทในภาคธุรกิจ เกี่ยวกับบทบาทของพวกเขาในการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงและอาชญากรรมอื่น ๆ ตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศ

1.1 ระเบียบวิธีวิจัย

ตลอดสามปีที่ผ่านมา แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลได้สืบสวนอุตสาหกรรมสแกมเมอร์ในกัมพูชา โดยระบุศูนย์สแกมเมอร์ได้ 86 แห่งทั่วประเทศ สัมภาษณ์ผู้รอดชีวิตมากกว่า 150 คน และตรวจสอบบันทึกข้อมูลของผู้ตกเป็นเหยื่อเพิ่มเติมอีกมากกว่า 400 คน งานวิจัยดังกล่าวนำไปสู่การเผยแพร่รายงานสองฉบับก่อนหน้านี้ ได้แก่ “ฉันคือทรัพย์สินของคนอื่น” การเป็นทาส การค้ามนุษย์ และการทรมานในศูนย์สแกมเมอร์ของกัมพูชา (มิถุนายน พ.ศ. 2568) และ ผู้ตกเป็นเหยื่อที่ถูกกละเลย “การกวาดล้าง” ศูนย์สแกมเมอร์ในกัมพูชาและความล้มเหลวในการคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อ (มิถุนายน พ.ศ. 2569)

รายงานฉบับนี้ตรวจสอบผู้มีบทบาทสำคัญกลุ่มหนึ่งในการก่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนในศูนย์สแกมเมอร์เหล่านี้ ได้แก่ บริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนที่ดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่ศูนย์สแกมเมอร์ รายงานบันทึกหลักฐานที่ระบุถึง **บริษัทรักษาความปลอดภัยอย่างน้อยห้าแห่งที่ให้บริการแก่ศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย 23 แห่ง** โดยมีหลักฐานย้อนหลังไปถึงเดือนธันวาคม 2564 และครอบคลุมช่วงเวลาจนถึงเดือนมิถุนายน 2569 ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ รวมถึงในจังหวัดสีหนุวิลล์ เกาะกง บันเตียเมียนเจย สวายเรียง กำปอต ตโปรงมมูน มณฑลคีรี ไพรแวง ตาแก้ว และพระวิหาร รายงานฉบับนี้ยังตรวจสอบความเชื่อมโยงระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยเหล่านี้กับบุคลากรทหารและเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

ในการระบุว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์สแกมเมอร์ แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลอาศัยแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

- **การลงพื้นที่สำรวจ ศูนย์สแกมเมอร์ 82 แห่งจากทั้งหมด 86 แห่ง** ที่ระบุไว้ในรายงานฉบับปี 2568 และฉบับเดือนมิถุนายน 2569 ระหว่างการลงพื้นที่ นักวิจัยถ่ายภาพเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเพื่อใช้ระบุโลโก้และเครื่องหมายของบริษัทต่าง ๆ และนำภาพถ่ายไปให้ผู้รอดชีวิตดู
- **การสัมภาษณ์ผู้รอดชีวิต จากศูนย์สแกมเมอร์ 151 คน** ระหว่างมกราคม 2566 ถึงกันยายน 2569 ผู้รอดชีวิตหลายคนจำโลโก้ของบริษัทรักษาความปลอดภัยได้ และบอกเล่าถึงการละเมิดสิทธิที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเป็นผู้กระทำ
- **การระบุทิศทางภูมิศาสตร์ของสถานที่ในวิดีโอ** ที่เผยแพร่ผ่านบัญชีโซเชียลมีเดีย 222 บัญชี ซึ่งได้รับการยืนยันว่าเป็นบัญชีของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือเผยแพร่ภาพเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยกำลังปฏิบัติงานในศูนย์สแกมเมอร์ แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลตรวจสอบวิดีโอและภาพถ่ายมากกว่า 25,000 รายการจากบัญชีเหล่านี้ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม 2569

- **การตรวจสอบข้อมูลและเอกสารที่บริษัทหรือพนักงานเผยแพร่** รวมถึงเอกสารของบริษัทที่ยื่นต่อกระทรวงพาณิชย์ ประกาศรับสมัครงานที่เผยแพร่บนเพจของบริษัทใน Telegram, Facebook และ TikTok ระหว่างมกราคม 2568 ถึงสิงหาคม 2569 ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ ที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ของบริษัทหรือโซเชียลมีเดียของบริษัทหรือพนักงาน
- **การวิเคราะห์ภาพถ่ายและวิดีโอจากศูนย์สแกนเนอร์** เพื่อประเมินว่าบุคคลที่ปรากฏในภาพเป็นบุคลากรที่ยังรับราชการอยู่หรืออดีตบุคลากรของกองทัพอากาศจักรกัมพูชา (RCAF) หรือตำรวจแห่งชาติกัมพูชาหรือไม่ โดยพิจารณาจากเครื่องแบบ เครื่องหมายสังกัด เครื่องหมายยศ และลักษณะบ่งชี้อื่น ๆ ที่ใช้ระบุตัวบุคคล
- **การวิเคราะห์ภาพถ่ายดาวเทียม** เพื่อระบุจุดประจำการของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตลอดจนหอคอยและโครงสร้างพื้นฐานด้านการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ ภายในศูนย์สแกนเนอร์
- **แหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่หลากหลาย** รวมถึงรายงานที่เผยแพร่โดยองค์การสหประชาชาติและองค์การภาคประชาสังคม รายงานข่าว ประกาศกำหนดรายชื่อผู้ถูกคว่ำบาตร และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก 1 ของรายงานฉบับนี้นำเสนอรายละเอียดของศูนย์สแกนเนอร์แต่ละแห่งจากทั้งหมด 23 แห่งที่เชื่อมโยงกับบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ระบุได้ ส่วนภาคผนวก 2 แสดงหลักฐานที่เชื่อมโยงบัญชีโซเชียลมีเดีย 19 บัญชีกับบุคคลที่ดูเหมือนจะเป็นทหารในสังกัดกองทัพอากาศจักรกัมพูชา (RCAF) และตำรวจที่ยังรับราชการอยู่ โดยบัญชีเหล่านี้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการปรากฏตัวหรือกิจกรรมภายในศูนย์สแกนเนอร์

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลส่งหนังสือถึงรัฐบาลกัมพูชา บริษัทแต่ละแห่ง และบุคคลแต่ละรายที่ระบุชื่อในรายงานฉบับนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ตอบกลับข้อค้นพบขององค์กร ภาคผนวก 3 รวบรวมคำตอบของรัฐบาล บริษัท และบุคคลที่ตอบกลับหนังสือของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

1.2 ภูมิหลัง

นับตั้งแต่การแพร่ระบาดของโควิด-19 กัมพูชาได้กลายเป็นหนึ่งในศูนย์กลางสำคัญของอุตสาหกรรมสแกนเนอร์ออนไลน์ระดับโลก ซึ่งพัฒนาจากกิจการพนันผิดกฎหมายและการฉ้อโกงไปสู่ระบบนิเวศอาชญากรรมข้ามชาติที่มีการจัดองค์กรอย่างเป็นระบบ กิจการมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์เหล่านี้พึ่งพาแรงงานที่ถูกค้ำมนุษย์จากทั่วโลกเป็นอย่างมาก หลายคนถูกล่อลวงมายังกัมพูชาผ่านประกาศรับสมัครงานปลอม ก่อนจะถูกบังคับขู่เข็ญ ถูกกระทำด้วยความรุนแรง และถูกแสวงหาประโยชน์ การละเมิดเหล่านี้ส่วนใหญ่กระทำโดยกลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งดำเนินงานข้ามพรมแดนและจัดหาเหยื่อจากหลายสิบประเทศ แม้กิจกรรมฉ้อโกงเหล่านี้จะเป็นอาชญากรรม แต่ก็มักแฝงอยู่ในโครงสร้างธุรกิจที่ดูเหมือนถูกกฎหมาย รวมถึงคาสิโนและโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตซึ่งดำเนินกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และดำเนินงานผ่านบริษัทที่จดทะเบียน รวมถึงบริษัทรักษาความปลอดภัย

เพื่อตอบสนองต่อแรงกดดันจากนานาชาติที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลกัมพูชาเริ่มปฏิบัติการกวาดล้างศูนย์สแกนเนอร์ทั่วประเทศในเดือนกรกฎาคม 2568 โดยรายงานว่ามี การเข้าแทรกแซง การจับกุม และการช่วยเหลือหลายร้อยครั้ง แม้ทางการอ้างว่าได้ทำลายศูนย์สแกนเนอร์หลายร้อยแห่ง เนรเทศชาวต่างชาติหลายพันคน และขจัดปฏิบัติการสแกนขนาดใหญ่ไปได้เป็นส่วนใหญ่แล้ว แต่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบข้อบกพร่องสำคัญในความพยายามเหล่านี้ รวมถึงความล้มเหลวในการระบุตัวผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และการนำผู้กระทำผิดมารับผิด ทั้งที่มีหลักฐานเชื่อมโยงคาสิโนที่ได้รับใบอนุญาตหลายแห่งและนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงกับศูนย์สแกนเนอร์ ด้วยเหตุนี้ จึงยังคงมีข้อกังวลว่าเครือข่ายสแกนเนอร์ได้ฝังรากลึกอยู่ในระบบการเมืองและเศรษฐกิจของกัมพูชา

บทบาทของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการควบคุมการเข้าออกศูนย์สแกนเนอร์ ป้องกันการหลบหนี และ บังคับให้ผู้คนอยู่ภายใต้ระบบการบังคับอยู่ภายในศูนย์ ทำให้การละเมิดสิทธิมนุษยชนในศูนย์สแกนเนอร์ใน กัมพูชายังคงดำเนินต่อไป แม้จะมีการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะมาเป็นเวลาหลายปีและมีปฏิบัติการบังคับใช้ กฎหมายซ้ำแล้วซ้ำเล่า

1.3 บทบาทของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

“พวกเขาไม่จำเป็นต้องใช้ลวดหนามใบมีดเลย [...] เพราะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเยอะมาก”

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีบทบาทหลักในการกักขัง สอดส่อง บังคับอยู่ขัง และลงโทษผู้ถูกค้ำมนุษย์ ผ่านระบบที่ กีดกันเสรีภาพและทำให้การบังคับใช้แรงงาน การทรมาน และการข่มขืนยังดำเนินต่อไป รวมถึงคงสภาพที่เข้าข่ายการ ทำให้ตกเป็นทาสในหลายกรณี ศูนย์สแกนเนอร์ทั้ง 82 แห่งที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลลงพื้นที่สำรวจในปี 2567, 2568 และ 2569 ล้วนว่าจ้างบุคลากรด้านการรักษาความปลอดภัย ขณะที่คำให้การของผู้รอดชีวิต เนื้อหาบนโซเชียล มีเดีย และภาพถ่ายดาวเทียมบ่งชี้ว่า ศูนย์สแกนเนอร์หลายแห่งมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำการอยู่หลายสิบ คน และบางแห่งมีถึงหลายร้อยคน

การกักขังผู้คน

คำให้การของผู้รอดชีวิตบ่งชี้ว่า เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมการเข้าออกศูนย์สแกนเนอร์ ตรวจสอบหรือคัดกรอง ยานพาหนะและผู้มาติดต่อ ติดตามการเคลื่อนไหวของคนงาน คุ่มตัวผู้คนระหว่างเดินทางภายในศูนย์ และเข้าจัดการเมื่อ มีผู้พยายามหลบหนี ผู้รอดชีวิตหลายคนเล่าว่าเคยเห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทุบตีผู้ที่พยายามหลบหนี หรือเคย ถูกทุบตีด้วยตนเองเมื่อพยายามหลบหนี

ผู้ที่พยายามหลบหนีอาจเผชิญผลร้ายแรงตามมา ที่ศูนย์สแกนเนอร์ PO21 ในปอยเปต ซึ่งเรียกกันว่า “แบล็กเกต” (Blackgate) ผู้รอดชีวิตซึ่งเป็นเด็กจากประเทศไทยเล่าว่า เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคนหนึ่งทุบตีเขาอย่างรุนแรง จนไม่สามารถนั่งได้ ส่วนผู้รอดชีวิตที่พยายามหลบหนีพร้อมกันเป็นกลุ่มใหญ่ในเดือนกรกฎาคม 2568 เล่าว่า เจ้าหน้าที่ รักษาความปลอดภัยจับตัวผู้หลบหนีกลับมาได้หลายคน

ความรุนแรง การทรมาน และการทารุณกรรมอื่น ๆ

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่ได้มีหน้าที่เพียงกักขังผู้คน ผู้รอดชีวิตบางคนเล่าว่าเจ้าหน้าที่เหล่านี้ยังมีส่วนร่วม อย่างแข็งขันในระบบการทรมาน การข่มขืน และการทารุณกรรมอื่น ๆ โดยระบุว่าการใช้ความรุนแรงเพื่อลงโทษผู้ที่ พยายามหลบหนี ขัดขืนคำสั่ง หรือทำงานไม่ถึงเป้าหมายเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เกบ (นามสมมุติ) ชายชาวยูกันดา เล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทรมานเขาที่ศูนย์สแกนเนอร์ PV01 (พาร์ค 8) เจ้าหน้าที่กลุ่มนี้สวมเครื่องแบบ ต่างจากเจ้าหน้าที่ที่ประจำอยู่บริเวณรอบนอก เกบเล่าว่าพวกเขาพาเขาไปยังห้องมืดที่มีอ่างน้ำขนาดใหญ่

“พวกมันบังคับให้ผมยืนแช่น้ำโดยใส่แค่กางเกงในเป็นเวลาหลายชั่วโมง บางครั้งก็ใช้โซ่ล่ามมือผมไว้กับเสาเหนือน้ำ บางครั้งก็เข้ามาทรมานผมต่อเนืองนานหลายชั่วโมง [...] พวกมันยังใช้ [กระบอกไฟฟ้า] ช็อกผมตอนที่อยู่ในอ่างน้ำด้วย”

เคนยันจี (นามสมมติ) หญิงชาวยูกันดา เล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยืนดูขณะที่หัวหน้าข่มขืนเธอซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้รอดชีวิตจำนวนมากระบุว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยลงมือทรมานและทารุณกรรมด้วยตนเอง ทั้งทุบตี ช็อกด้วยไฟฟ้า แยกขัง และกักขังผู้คนไว้ใน “ห้องมืด” เป็นเวลานาน

เคน (นามสมมติ) ชาวเคนยา เล่าว่าเขาถูกควบคุมตัวอยู่ในห้องขังที่มีลูกกรงล้อมรอบ โดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยซึ่งถือกระบอกไฟฟ้าและท่อนเหล็กเข้ามาทรมานผู้ถูกกักขังเป็นประจำตามคำสั่งของผู้จัดการศูนย์สแกมเมอร์ ส่วนที่ศูนย์สแกมเมอร์พาร์ค 8 ผู้รอดชีวิตเล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยืนอยู่ด้านนอกห้องขณะที่ผู้จัดการข่มขืนผู้หญิงและพาผู้หญิงไปพบแพทย์ตามนัดหลังจากตั้งครรภ์จากการข่มขืน

การครอบครองอาวุธ

คำให้การของผู้รอดชีวิต หลักฐานจากโซเซียลมีเดีย และการสืบสวนก่อนหน้านี้นี้ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบ่งชี้ว่า **เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในศูนย์สแกมเมอร์ครอบครองและใช้อาวุธเป็นประจำ** ผู้รอดชีวิตส่วนใหญ่จากทั้งหมด 151 คนที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลสัมภาษณ์แล้ว เห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยพกกระบอกไฟฟ้าหรือมีกระบอกดังกล่าวให้หยิบใช้ได้ โดยผู้รอดชีวิตให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่าเจ้าหน้าที่ใช้กระบอกเหล่านี้เพื่อข่มขู่ ทารุณกรรม และลงโทษผู้คน

ผู้รอดชีวิตคนหนึ่งจากศูนย์สแกมเมอร์ P018 เริ่มร้องไห้เมื่อนึกถึงเสียงกระบอกไฟฟ้า ภัทรา (นามสมมติ) เล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมักเข้ามาในห้องโดยถือกระบอกไฟฟ้าที่เปิดใช้งานอยู่ เพื่อข่มขู่ไม่ให้ใครขัดขืนระหว่างที่พวกเขาตรวจค้นกระเป๋าและซักถามผู้ตกเป็นเหยื่อ เธอเล่าว่าเด็ก ๆ ในห้องจะร้องไห้ในช่วงเวลาดังกล่าว

ผู้รอดชีวิตมากกว่าหนึ่งในสามจากทั้งหมด 151 คนที่ได้รับการสัมภาษณ์แล้ว เห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือบุคคลอื่นพกอาวุธปืน ทั้งปืนพกและปืนไรเฟิล ผู้รอดชีวิตพบเห็นอาวุธในศูนย์สแกมเมอร์เกือบ 20 แห่ง รวมถึงศูนย์ที่บริษัทรักษาความปลอดภัยที่รายงานฉบับนี้ตรวจสอบเป็นผู้ดูแล ที่พาร์ค 8 ผู้รอดชีวิตหลายคนเล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคนหนึ่งยิงปืนขึ้นฟ้าหลังจากคนงานเรียกร้องขอหนังสือเดินทางคืน

ผู้รอดชีวิตยังเล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยใช้สุนัขขนาดใหญ่ช่วยรักษาความปลอดภัยในศูนย์ รวมถึงตามแนวกำแพงรอบนอก และอย่างน้อยหนึ่งกรณี เจ้าหน้าที่ใช้สุนัขไล่ตามผู้ที่พยายามหลบหนี

1.4 การรักษาผลกำไร

แม้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานของศูนย์สแกมเมอร์ แต่ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่จ้างและส่งพวกเขาไปปฏิบัติงานกลับมีอยู่น้อย รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อมูลของบริษัทห้าแห่งที่เชื่อมโยงกับศูนย์สแกมเมอร์บางแห่งที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศ บริษัทเหล่านี้ไม่ได้ดำเนินธุรกิจอย่างแยกขาดจากกัน แต่เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายที่เชื่อมโยงผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยเอกชนกับบุคลากรทหาร เจ้าหน้าที่ตำรวจ บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจที่ทรงอิทธิพล เครือข่ายเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างที่

ทำให้อุตสาหกรรมสเกมเมอร์ดำเนินต่อไปได้ คำให้การของผู้รอดชีวิตบ่งชี้ว่า เจ้าหน้าที่ที่บริษัทเหล่านี้ว่าจ้างไม่ได้ดูแลเพียงความปลอดภัยบริเวณรอบนอก แต่ในหลายกรณียังมีส่วนร่วมโดยตรงในระบบการกักขัง การบังคับขู่เข็ญ และความรุนแรงที่หล่อเลี้ยงอุตสาหกรรมสเกมเมอร์

- **เลียบ สมนาง ซีเคียวริตี้ (Leap Somnang Security)** ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ศูนย์สเกมเมอร์อย่างน้อย 15 แห่ง จึงเป็นบริษัทที่รายงานฉบับนี้พบว่าให้บริการแก่ศูนย์สเกมเมอร์จำนวนมากที่สุด เชื่อกันว่าบัน โสพัต (Ban Sophat) เป็นผู้ควบคุมบริษัท เขาดำรงตำแหน่งประธานบริษัทอย่างเปิดเผย ขณะเดียวกันก็รับราชการเป็นพันเอกในกองทัพอากาศกัมพูชา (RCAF) บริษัทมีความเชื่อมโยงกับบุคคลสำคัญหลายคนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสเกมเมอร์ รวมถึงนียะออกญา ลี กวง (Neak Okhna Ly Kuong) ซึ่งถูกจับกุมในปี 2569 จากข้อกล่าวหาหลายประการ รวมถึงอาชญากรรมที่กระทำโดยองค์กรอาชญากรรม การฟอกเงิน และการจัดหาคนโดยผิดกฎหมายเพื่อแสวงหาประโยชน์

ผู้รอดชีวิตหลายคนเล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของเลียบ สมนาง ซึ่งพวกเขาจำได้จากโลโก้ กัดกัน เสร็จภาพของพวกเขาด้วยการข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง ในบางกรณี เจ้าหน้าที่ยังมีส่วนร่วมโดยตรงในการทรมาน และการทารุณกรรมอื่น ๆ ทั้งการทุบตี การช็อกด้วยไฟฟ้า การแยกขังเป็นเวลานาน และการข่มขู่ ผู้รอดชีวิตคนหนึ่งเล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขกเขาอย่างรุนแรงจนฟันหลุดหลายซี่ อีกคนเล่าว่าเจ้าหน้าที่ทำร้ายเพื่อนของเขาจนขาหักหลังจากเพื่อนขัดขืน ส่วนผู้รอดชีวิตอีกคนเล่าว่าเจ้าหน้าที่เข้ามาในห้องมืดและใช้กระบองไฟฟ้าช็อกเขาตามคำสั่งของผู้จัดการศูนย์สเกมเมอร์ หลักฐานในรายงานฉบับนี้ยังบ่งชี้ว่า บุคลากรของเลียบ สมนางปฏิบัติงานในหลายจังหวัด และรักษาความสัมพันธ์กับทหาร ตำรวจ และผู้มีความเชื่อมโยงทางการเมือง

ในการตอบกลับข้อค้นพบเหล่านี้ บัน โสพัตปฏิเสธการมีบทบาทเป็นเจ้าของ กรรมการ หรือผู้บริหารของเลียบ สมนาง รวมทั้งปฏิเสธการมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทหรือการละเมิดตามที่มิข้กล่าวหา เขาระบุว่า เคย “ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับเจ้าของบริษัท” และ “ไม่ได้อนุญาต สั่งการ หรือมีส่วนร่วมในการละเมิดบุคคลใด ๆ” พร้อมทั้งประณาม “การค้ำนุश्य การบังคับใช้แรงงาน การกักขัง และความรุนแรง”

- **ซีเคียวริตี้ เรสปอนส์ (Security Response)** ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ศูนย์สเกมเมอร์อย่างน้อย ห้าแห่ง รวมถึงศูนย์บางแห่งที่มีขนาดใหญ่ที่สุด หลักฐานที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลตรวจสอบบ่งชี้ว่า บริษัทมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับธนาคารแพนด้า (Panda Bank) และกลุ่มฮุยวัน (Huione Group) ผ่านกรรมการที่ดำรงตำแหน่งร่วมกันและความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การที่บริษัทตั้งอยู่ในอาคารเดียวกับที่ธนาคารแพนด้าใช้งานยังตอกย้ำความเชื่อมโยงดังกล่าว แม้ข้อเท็จจริงนี้เพียงอย่างเดียวจะยังไม่ใช่อัยยันต์ แต่ก็ยังเป็นหลักฐานประกอบที่เกี่ยวข้องเมื่อพิจารณาด้วยความเชื่อมโยงอื่น ๆ ต่อความสัมพันธ์เหล่านี้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากมีทั้งข้อกล่าวหาและมาตรการคว่ำบาตรที่เชื่อมโยงนิติบุคคลในเครือฮุยวันกับการฟอกเงินและปฏิบัติการสเกมทางไซเบอร์

ผู้รอดชีวิตระบุว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของซีเคียวริตี้ เรสปอนส์มีส่วนร่วมในการกักขังผู้ถูกค้ำนุश्य พวกเขาเล่าว่าเจ้าหน้าที่พกอาวุธปืน ขีดขวางการหลบหนี สนับสนุนระบบความรุนแรงที่เอื้อให้เกิดการข่มขืน และมีส่วนร่วมโดยตรงในการทรมานและการทารุณกรรมอื่น ๆ ทั้งการทุบตี การช็อกด้วยไฟฟ้า และการพันนาการเป็นเวลานาน

บริษัทดูเหมือนจะยังคงดำเนินงานในศูนย์สเกมเมอร์ แม้ตำรวจจะเข้าแทรกแซงหลายครั้งและมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์เหล่านั้นต่อสาธารณะอย่างกว้างขวาง เมื่อพิจารณาด้วยความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่บริษัท

มีกับบริษัทอื่น ๆ ซึ่งเผชิญข้อกล่าวหาหรือมาตรการคว่ำบาตรจากความเสี่ยงของกับอุตสาหกรรมสแกมเมอร์
ซีเคียวริตี้ เรสปอนส์จึงดูเหมือนจะมีบทบาทสำคัญในระบบนิเวศที่สนับสนุนอุตสาหกรรมสแกมเมอร์ในวงกว้าง

ในการตอบกลับข้อค้นพบเหล่านี้ ซีเคียวริตี้ เรสปอนส์ปฏิเสธข้อกล่าวหาทั้งหมด โดยระบุว่าบริษัทดำเนินการอย่าง
ถูกกฎหมายในฐานะผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยที่จดทะเบียน และทั้งบริษัทและบุคลากรไม่ได้มีส่วนร่วม อนุญาต
หรือรับรู้ถึงกิจกรรมที่ผิดกฎหมายใด ๆ ตามข้อกล่าวหาในศูนย์สแกมเมอร์ที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลอ้างถึง แม้
บริษัทจะระบุว่าได้เปลี่ยน “ที่อยู่จดทะเบียนของบริษัท” แล้ว แต่ไม่ได้ปฏิเสธความเชื่อมโยงกับธนาคารแพนด้าหรือกลุ่ม
อยู่วันอย่างเฉพาะเจาะจง

- **ซิดี ซีเคียวริตี้ (ZD Security)** ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อยสองแห่ง ได้แก่
BS02 และ BS04 ซึ่งตั้งอยู่ในโบตุมซาโกร์ทั้งคู่ โดย BS04 เป็นหนึ่งในศูนย์สแกมเมอร์ที่เป็นที่รู้จักมาก
ที่สุดและมีการสืบสวนหลายครั้ง ศูนย์แห่งนี้มักมีชื่อเรียกสั้น ๆ ว่า “ลองเบย์” (Long Bay) หลักฐานที่แอมเนสตี้
อินเตอร์เนชั่นแนลตรวจสอบพบว่า บริษัทซึ่งเดิมใช้ชื่อบีไอซี ซีเคียวริตี้ (BIC Security) มีความเชื่อมโยงกับ
กลุ่มเจิ้งเหิง (ZhengHeng Group) และเครือข่ายบริษัทบีไอซี รวมถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับยิม เลียก (Yim Leak)
บุตรชายของอดีตรองนายกรัฐมนตรี ยิม ไชลี (Yim Chhaily) ทางทหารสหรัฐฯ ได้คว่ำบาตรและสืบสวนเครือข่าย
กลุ่มเจิ้งเหิงจากข้อกล่าวหาเกี่ยวกับอาชญากรรมในศูนย์สแกมเมอร์และการฟอกเงิน ผู้รอดชีวิตที่ถูกค้ำมนุษย์
ไปยัง BS04 เล่าถึงการทรมานและการทารุณกรรมอื่น ๆ การทุบตี การกักขังเป็นเวลานาน และความรุนแรงที่
เกิดขึ้นหลังจากพวกเขาขอความช่วยเหลือจากทางการกัมพูชา ผู้รอดชีวิตคนหนึ่งเล่าว่า หลังจากปฏิเสธที่จะ
ทำงาน เขาถูกพาตัวออกไปนอกศูนย์ ถูกทุบตี และถูกมัดไว้กับเตียงเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ผู้รอดชีวิตคนอื่น ๆ
เล่าว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยพกอาวุธปืนและทำให้แทบเป็นไปไม่ได้ที่จะหลบหนี การที่บริษัทปฏิบัติงาน
ในศูนย์สแกมเมอร์ที่เป็นที่รู้จักแห่งนี้ ประกอบกับความสัมพันธ์กับกลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจที่มีความเชื่อมโยง
ทางการเมือง และผู้มีอิทธิพลในแวดวงการทูตและการเมืองของจีน ก่อให้เกิดข้อกังวลอย่างยิ่งเกี่ยวกับบทบาท
ของบริษัทในระบบนิเวศของศูนย์สแกมเมอร์ในวงกว้าง
- **ดารา ซีเคียวริตี้ (Dara Security หรือ DAS)** ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย
สองแห่งในสีหนุวิลล์ ได้แก่ SI03 และ SI50 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลว่าทั้งสองแห่งเป็น
สถานที่ที่เกิดการค้ำมนุษย์ การบังคับใช้แรงงาน การกีดกันเสรีภาพ และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่าง
ร้ายแรงอื่น ๆ ผู้รอดชีวิตระบุว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของ DAS เป็นผู้ขัดขวางไม่ให้ผู้คนออกจากศูนย์
และเล่าว่าเจ้าหน้าที่เหล่านี้พกอาวุธปืนและกระบองไฟฟ้า ผู้รอดชีวิตจากศูนย์ที่ DAS ดูแลรักษาความปลอดภัย
เล่าถึงการทรมานและการทารุณกรรมอื่น ๆ ทั้งการทุบตี การช็อกด้วยไฟฟ้า และการข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง
ผู้รอดชีวิตคนหนึ่งเล่าว่าเห็นเพื่อนร่วมงานที่ถูกค้ำมนุษย์มาเช่นเดียวกันฆ่าตัวตาย หลังจากเผชิญการทารุณกรรม
ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและไม่ได้รับอนุญาตให้กลับบ้านตามที่ร้องขอ ส่วนผู้รอดชีวิตอีกคนจาก SI50 เล่าว่าถูกช็อกด้วย
ไฟฟ้าหลังจากทำงานไม่ถึงเป้าหมาย
- **เบสต์ (แคมโบเดีย) ซีเคียวริตี้ เซอร์วิส [Best (Cambodia) Security Service] หรือ เบสต์ ซีเคียวริตี้**
ให้บริการแก่ศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อยหนึ่งแห่ง ได้แก่ BA06 ในบาเวต ซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
บันทึกข้อมูลการค้ำมนุษย์ที่มีเด็กเป็นเหยื่อและการกีดกันเสรีภาพ แม้แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจะ
พบศูนย์สแกมเมอร์ที่เชื่อมโยงกับเบสต์ ซีเคียวริตี้เพียงแห่งเดียว แต่ความเชื่อมโยงนี้มีนัยสำคัญ หลักฐานที่
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลตรวจสอบพบว่า ระบบการละเมิดที่องค์กรเคยบันทึกไว้ที่ BA06 ยังคงดำเนินอยู่
ในช่วงที่บริษัทให้บริการรักษาความปลอดภัย นักวิจัยพบระบบรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมบริเวณรอบนอก
หอคอยเฝ้าระวัง และจุดประจำการของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามตำแหน่งสำคัญต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้อง
กับการกักขังและเฝ้าจับตาผู้ตกเป็นเหยื่อ ศูนย์แห่งนี้ยังเชื่อมโยงกับนิติบุคคลที่สหรัฐฯ คว่ำบาตรในเวลาต่อมา
เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับการหลอกลวงผ่านระบบไซเบอร์และการบังคับใช้แรงงาน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังพบป้ายหน้าสำนักงานบริษัทที่แสดงหมายเลขโทรศัพท์ซึ่งเชื่อมโยงกับเล ชันนี (Lay Channy) รองผู้บัญชาการตำรวจผู้มีส่วนร่วมในปฏิบัติการกวาดล้างทั่วประเทศของกัมพูชา ข้อมูลนี้ยังเพิ่มข้อกังวลเกี่ยวกับความเชื่อมโยงที่อาจมีอยู่ระหว่างบริษัทกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

ในการตอบกลับข้อค้นพบเหล่านี้ เบสต์ ซีเคียวริตี้ระบุว่า การตรวจสอบภายในไม่พบบันทึกว่าบริษัทให้บริการที่ BA06 และเสนอว่าอาจมีบุคคลภายนอกเลียนแบบเครื่องแบบของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือนำไปใช้โดยมิชอบ ประธานบริษัทยังระบุว่า รองผู้บัญชาการตำรวจรายนี้เป็นผู้ให้เข้าสถานที่ตั้งสำนักงานสาขาสวายเรียงของบริษัท และบริษัทนำหมายเลขโทรศัพท์ของเขามาแสดงบนป้ายเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าในช่วงเริ่มเปิดสาขา โดยยั่วว่า “การดำเนินงาน การบริหารจัดการทั่วไป และการตัดสินใจทั้งหมดเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายข้าพเจ้าแต่เพียงผู้เดียว และไม่เกี่ยวข้องกับนายเล ชันนี (Lay Channy)”

1.5 ความเชื่อมโยงของทหารและตำรวจกับศูนย์สแกมเมอร์

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา ผู้รอดชีวิตเล่าว่าพบบุคคลที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นทหารหรือตำรวจกัมพูชาในศูนย์สแกมเมอร์ หลักฐานเพิ่มเติมยังบ่งชี้ว่า ผู้ดำเนินกิจการศูนย์สแกมเมอร์มักได้รับคำเตือนล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าตรวจค้นหรือพยายามช่วยเหลือผู้คน อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้านี้นี้ยังไม่สามารถตรวจสอบยืนยันคำบอกเล่าเหล่านี้ได้อย่างเป็นอิสระ

หลักฐานใหม่ที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลรวบรวมและตรวจสอบยืนยันแล้ว เชื่อมโยงบุคลากรของกองทัพรักษาอาณาจักรกัมพูชา (RCAF) และตำรวจที่ยังรับราชการอยู่กับศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย 22 แห่ง จากทั้งหมด 86 แห่งที่องค์กรระบุได้ โดยศูนย์ที่พบความเชื่อมโยงกระจายอยู่ในสิบจังหวัด และหลักฐานครอบคลุมช่วงเดือนธันวาคม 2564 ถึงเดือนมิถุนายน 2569 บุคคลเหล่านี้ไม่ได้ทำหน้าที่เพียงรักษาความปลอดภัย แต่ยังเป็นกรรมการบริษัท ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ผู้จัดการคน ผู้ฝึกอบรม และหัวหน้าชุดด้วย หลักฐานนี้ไม่ได้ยืนยันว่า RCAF หรือตำรวจกัมพูชาในฐานะสถาบันมีนโยบายหรือคำสั่งอย่างเป็นทางการให้ดำเนินการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การที่บุคลากรซึ่งยังรับราชการอยู่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในศูนย์สแกมเมอร์หลายแห่ง บ่งชี้ว่าอย่างน้อยบุคลากรบางส่วนภายในทั้งสองสถาบันรับรู้และยอมให้เกิดขึ้น

ประการแรก แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบความเชื่อมโยงระหว่างทหารและตำรวจระดับสูงอย่างน้อยสามนายกับศูนย์สแกมเมอร์ ซึ่งบ่งชี้ถึงการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนี้ ได้แก่

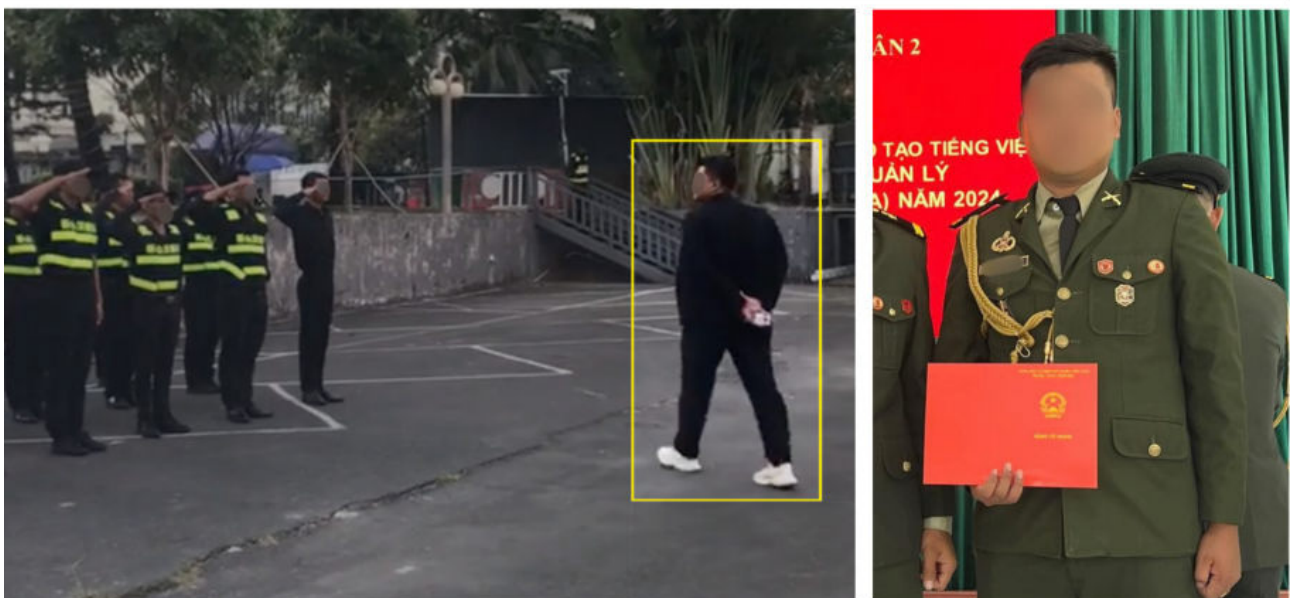
- **พันเอก บัน โสพัต (Ban Sophat)** สังกัด RCAF แม้เขาจะปฏิเสธการมีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ แต่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลสรุปว่าเขาเป็นผู้นำและควบคุมบริษัทเลียน สม nang ซึ่งให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย 15 แห่ง
- **รองผู้บัญชาการตำรวจ เล ชันนี (Lay Channy)** ซึ่งเบสต์ ซีเคียวริตี้ระบุว่าเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทเขาเป็นสำนักงานสาขา บริษัทยังยืนยันว่าได้แสดงหมายเลขโทรศัพท์ส่วนตัวของเขาบนป้ายบริษัทเพื่อให้ลูกค้าใช้ติดต่อ ความเชื่อมโยงระหว่างเล ชันนากับเบสต์ ซีเคียวริตี้เป็นเรื่องน่าสังเกต เมื่อพิจารณาจากบทบาทที่ปรากฏของเขาในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อปราบปรามสแกมเมอร์ในจังหวัดสวายเรียง ทั้งการร่วมตรวจค้นสถานที่ต้องสงสัยว่าเป็นศูนย์สแกมเมอร์ และการเข้าร่วมประชุมที่กระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้แทนของผู้บัญชาการตำรวจจังหวัดสวายเรียง

- **พลจัตวา เต็ก บุนท์เหือน (Tek Bunthoeun)** บริษัทของภรรยาเขาดำเนินการพัฒนาที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของ ศูนย์สแกมเมอร์ BM02 และหลักฐานบ่งชี้ว่าเขามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับโครงการนี้ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังพบหลักฐานว่าทหารที่ยังรับราชการอยู่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์แห่งนี้ รวมถึงบุคคลที่ดูเหมือนเป็นทหารในสังกัด RCAF ซึ่งทำหน้าที่ฝึกอบรมและควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลระบุตัวทหารในสังกัด RCAF หรือตำรวจได้เพิ่มเติมอีก 19 นาย โดยบางนายมีความเชื่อมโยงกับ *เลียบ สมนาง, ซีเคียวริตี้ เรสพอนส์* และ DAS ภาพที่ตรวจสอบพิกัดทางภูมิศาสตร์แล้วแสดงให้เห็นว่าพวกเขาอยู่ในศูนย์สแกมเมอร์ 12 แห่ง โดยหกแห่งเป็นศูนย์เดียวกับที่เชื่อมโยงกับ *บัน โสพัตและเลียบ สมนาง* แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลตรวจสอบภาพถ่ายเครื่องบินรบราชการเทียบกับบันทึกของทางการที่เปิดเผยต่อสาธารณะ และจัดทำลำดับเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้สูงมากที่บุคคลเหล่านี้ยังรับราชการอยู่ในช่วงที่ปรากฏตัวในศูนย์สแกมเมอร์ นอกจากนี้ น่าจะมีทหารหรือตำรวจคนอื่น ๆ ที่เข้าไปในศูนย์หรือทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยเช่นกัน แต่ไม่ได้เปิดเผยสังกัดของตนต่อสาธารณะบนโซเชียลมีเดีย

ในศูนย์สแกมเมอร์สามแห่ง ทหารที่ยังรับราชการอยู่ทำหน้าที่ฝึกอบรมหรือนำเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ภาพที่ปรากฏแสดงให้เห็นบุคคลเหล่านี้กำลังฝึกสอนเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่กำลังทำความเคารพพวกเขา โดยบุคคลเหล่านี้มักยืนอยู่ด้านหน้ากลุ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การฝึกดังกล่าวช่วยจัดระเบียบกำลังเจ้าหน้าที่ด้วยการถ่ายทอดทักษะและกำหนดแนวปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การฝึกเช่นนี้มักมีความจำเป็น เพราะศูนย์สแกมเมอร์มักอ้างว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมากกว่า 100 คน และหลายคนไม่เคยทำงานด้านการรักษาความปลอดภัยมาก่อน

ตัวอย่างเช่น ผู้ใช้ TikTok ชื่อ NC001 (เปลี่ยนชื่อบัญชีเพื่อปกป้องตัวตน) ซึ่งปรากฏในภาพด้านล่าง เป็นทหารในสังกัด RCAF ในช่วงเวลาเดียวกับที่เขาเผยแพร่วิดีโอซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขากำลังนำเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ศูนย์สแกมเมอร์ SI12 นอกจากนี้ ยังมีการยืนยันว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอีกอย่างน้อยสองคนในศูนย์เดียวกันเป็นทหารในสังกัด RCAF

ภาพนิ่งจากวิดีโอที่เผยแพร่บนโซเชียลมีเดีย (ซ้าย) แสดงให้เห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยืนเข้าแถวและทำความเคารพชายคนหนึ่ง ที่ศูนย์สแกมเมอร์ SI12 ภาพถ่ายที่เผยแพร่ผ่านบัญชีโซเชียลมีเดียเดียวกันแสดงให้เห็นชายคนดังกล่าวสวมเครื่องแบบกองทัพอากาศกัมพูชาขณะเข้าร่วมพิธีในเวียดนาม แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นผู้เปิดเผยใบหน้า ที่มา: แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล; ผู้ใช้ TikTok NC001 (ไม่ใช่ชื่อผู้ใช้อ้างอิง)

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบสามกรณีที่บุคคลซึ่งสงสัยว่าเป็นทหารในสังกัด RCAF หรือตำรวจพม่าอาร์ปนีอย่างเปิดเผยภายในศูนย์สแกมเมอร์

ภาพหนึ่งจากวิดีโอที่เผยแพร่บนโซเชียลมีเดีย (ซ้าย) แสดงให้เห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคนหนึ่งที่พักผ่อน 8 ซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลระบุว่าเป็นศูนย์สแกมเมอร์ PV01 ภาพขวาบนแสดงตำแหน่งที่ถ่ายวิดีโอบนภาพถ่ายดาวเทียม ส่วนภาพขวาล่างแสดงตราสัญลักษณ์ของกองราชอารูห์ตักมพูชา (Royal Gendarmerie of Cambodia) ซึ่งปรากฏบนเสื้อยืดของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคนดังกล่าว ที่มา: แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล; ผู้ใช้ TikTok PV001 (ไม่ใช่ชื่อผู้ใช้อ้างอิง); Google © 2026 Airbus

ข้อค้นพบเหล่านี้บ่งชี้ว่า ทหารและตำรวจที่ยังรับราชการอยู่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ศูนย์สแกมเมอร์ที่เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง เนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีบทบาทสำคัญในการกักขังและละเมิดสิทธิของผู้อยู่ภายในศูนย์ บุคลากรเหล่านี้จึงอาจมีส่วนร่วม มีส่วนทำให้เกิด หรือต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดดังกล่าวด้วย ในภาพรวม ข้อค้นพบเหล่านี้บ่งชี้อย่างหนักแน่นว่า การสมรู้ร่วมคิดระหว่างผู้ดำเนินการกิจการศูนย์สแกมเมอร์กับเจ้าหน้าที่รัฐช่วยให้อุตสาหกรรมนี้ดำเนินต่อไปได้ แม้ทางการจะดำเนินปฏิบัติการกวาดล้างซ้ำแล้วซ้ำเล่าและประชาสัมพันธุ์ปฏิบัติการเหล่านั้นอย่างกว้างขวาง

1.6 กรอบกฎหมายและบทวิเคราะห์

งานวิจัยของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบรูปแบบการละเมิดที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในศูนย์สแกมเมอร์ในกัมพูชา ได้แก่ การค้ามนุษย์ การบังคับใช้แรงงาน การใช้แรงงานเด็ก การทรมานและการทารุณกรรมอื่น ๆ การข่มขืน การกีดกันเสรีภาพโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และในหลายกรณี การทำให้ตกเป็นทาส เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีบทบาทสำคัญในการทำให้ระบบการละเมิดเหล่านี้ดำเนินต่อไป

ในศูนย์สแกมเมอร์ที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลไว้ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยรับตัวผู้ถูกค้ามนุษย์เมื่อเดินทางมาถึง ควบคุมจุดเข้าออก ป้องกันการหลบหนี จับตัวผู้หลบหนีกลับมา บังคับให้ทำงานตามที่กำหนด คุมตัวผู้ตกเป็นเหยื่อไปยังสถานที่ลงโทษ ลงมือหรือช่วยให้เกิดการทุบตีและการช็อกด้วยไฟฟ้า และเฝ้าจับตาผู้ถูกกักขังอย่างต่อเนื่อง

ความรับผิดชอบของบริษัทรักษาความปลอดภัย

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่บริษัททั้งห้าแห่งอ้างว่าได้แก่ *เลียบ สมนาง, ซีเคียวริตี้ เรสปอนส์, ซีดี ซีเคียวริตี้, DAS และเบสท์ ซีเคียวริตี้* มีความเชื่อมโยงกับศูนย์สแกมเมอร์ที่ผู้รอดชีวิตเล่าถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ทั้งการทรมาน การบังคับใช้แรงงาน การกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การค้ามนุษย์ และการทำให้ตกเป็นทาส นอกจากนี้ ยังมีการบันทึกข้อมูลการใช้แรงงานเด็กในศูนย์ที่เชื่อมโยงกับ *เลียบ สมนาง และเบสท์ ซีเคียวริตี้* และการข่มขืนในศูนย์แห่งหนึ่งที่เชื่อมโยงกับ *ซีเคียวริตี้ เรสปอนส์* เมื่อพิจารณาบริษัททั้งห้าแห่ง หลักฐานบ่งชี้ว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ดูแลเพียงความปลอดภัยบริเวณรอบนอก แต่บ่อยครั้งมีส่วนร่วมเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบที่ก่อให้เกิดการละเมิดอย่างร้ายแรง

การละเมิดหลายกรณีที่รายงานฉบับนี้บันทึกไว้อาจเข้าข่ายอาชญากรรมร้ายแรงตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายกัมพูชา รวมถึงการค้ามนุษย์ การทรมาน การข่มขืน การกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการทำให้ตกเป็นทาส เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ลงมือใช้ความรุนแรงเองอาจถือเป็นผู้กระทำความผิดโดยตรง ส่วนผู้ที่ควบคุมการกักขัง ขัดขวางการหลบหนี คุมตัวผู้คนไปยังห้องลงโทษ หรือยืนเฝ้าระหว่างที่เกิดการละเมิด ได้ให้ความช่วยเหลือที่อาจเข้าข่ายการช่วยเหลือและสนับสนุนการกระทำความผิด หรือการมีส่วนร่วมโดยเจตนาในอาชญากรรมที่กลุ่มบุคคลกระทำโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน

ผู้จัดการและผู้บริหารของบริษัทรักษาความปลอดภัยอาจต้องรับผิดชอบในฐานะผู้บังคับบัญชา ขณะที่กฎหมายกัมพูชากำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยเองอาจต้องรับผิดชอบทางอาญาในฐานะนิติบุคคลด้วย การทรมานและการเป็นทาสเป็นอาชญากรรมตามกฎหมายระหว่างประเทศที่อาจดำเนินคดีได้โดยอาศัยเขตอำนาจศาลสากล ส่วนรัฐที่มีพลเมืองเป็นผู้ตกเป็นเหยื่อหรือผู้กระทำความผิดก็อาจดำเนินคดีฐานค้ามนุษย์ได้เช่นกัน

ความรับผิดชอบของทางการกัมพูชา

กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศกำหนดให้กัมพูชามีพันธกรณีในการคุ้มครองบุคคลทุกคนภายในดินแดนของตนจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมถึงการละเมิดที่ผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐเป็นผู้ก่อ เมื่อเกิดการละเมิด กัมพูชาต้องตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง นำผู้ที่ต้องรับผิดชอบมารับผิด และประกันว่าผู้ตกเป็นเหยื่อจะได้รับการเยียวยา แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลสรุปว่า **กัมพูชาล้มเหลวในการคุ้มครองผู้คนจากการละเมิดเหล่านี้อย่างยิ่งพอ** แม้หลักฐานจำนวนมากจะเชื่อมโยงบริษัทรักษาความปลอดภัยกับศูนย์สแกมเมอร์ที่เกิดการละเมิดสิทธิ

มนุษย์ชนอย่างร้ายแรง แต่องค์กรไม่พบข้อมูลว่ามีกรสืบสวนบริษัทที่รายงานฉบับนี้น่าเสนอ ผู้บริหาร หรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในวงกว้าง คำชี้แจงของรัฐบาลก็ไม่ได้ระบุถึงการสืบสวนดังกล่าว หลักฐานยังบ่งชี้ว่าทางการล้มเหลวในการกำกับดูแลผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยเอกชน ติดตามตรวจสอบการใช้อาวุธ สืบสวนความเชื่อมโยงระหว่างบริษัทเหล่านี้กับทหารหรือตำรวจ และนำผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสแกมเมอร์มารับผิด

นอกจากนี้ เมื่อทหารและตำรวจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ความรับผิดชอบของกัมพูชาไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการไม่ใช้ความระมัดระวังตามสมควรรอบด้าน (due diligence) ตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ **การกระทำของตำรวจและทหารในฐานะองค์กรของรัฐถือเป็นการกระทำของรัฐ** แม้บุคคลเหล่านั้นจะกระทำเกินอำนาจหรือฝ่าฝืนคำสั่ง หากพวกเขากระทำในฐานะเจ้าหน้าที่หรือโดยอาศัยอำนาจที่ปรากฏต่อภายนอก ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่มีส่วนร่วม เอื้อให้เกิดหรือให้การคุ้มครองการละเมิดภายในศูนย์สแกมเมอร์ กัมพูชาจึงต้องรับผิดชอบทั้งจากการไม่ใช้ความระมัดระวังตามสมควร และจากการละเมิดนั้นโดยตรง นอกจากข้อยกเว้นเพียงไม่กี่กรณี เช่น การจับกุมลี้ กวง บริษัท บุคคลระดับสูง และผู้มีความเชื่อมโยงทางการเมืองจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมศูนย์สแกมเมอร์ ดูเหมือนยังไม่เผชิญการดำเนินการจากทางการมากนัก สถานการณ์นี้มีส่วนทำให้เกิดสภาวะลายนวลพันผิดที่อาจเอื้อให้อุตสาหกรรมดำเนินต่อไป

ในหนังสือตอบกลับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2569 กระทรวงมหาดไทยกัมพูชาระบุว่า ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2568 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2569 ทางการได้ “กวาดล้างแหล่งสแกมออนไลน์รวมทั้งสิ้น 832 แห่ง” และส่ง “ผู้ต้องสงสัย 3,477 คน (รวมชาวกัมพูชา 491 คน) และสำนวนคดี 446 สำนวนไปยังศาล” กระทรวงฯ ระบุว่า ตัวเลขนี้แสดงให้เห็นว่าทางการบังคับใช้กฎหมาย “โดยไม่คำนึงถึงสถานะหรือระดับความรับผิดชอบ รวมถึงบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเอกชน”

ตัวเลขดังกล่าวรวมถึงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 10 คนที่ทางการส่งตัวไปยังศาลหลังปฏิบัติการกวาดล้างในปอยเปต และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเอกชนหกคนที่ทางการควบคุมตัวจากการใช้อาวุธโดยผิดกฎหมาย กระทรวงฯ ยังรายงานว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจ 77 นายได้รับโทษทางวินัยอย่างหนัก” และหน่วยงานต่อต้านการทุจริตได้ “ควบคุมตัวผู้ต้องสงสัย 17 คนที่เป็นตำรวจ ทหาร และข้าราชการพลเรือน” พร้อมส่งคดีสี่คดีไปยังศาลจากการสมรู้ร่วมคิดกับกลุ่มอาชญากร กระทรวงฯ เรียกภาคธุรกิจรักษาความปลอดภัยเอกชนว่าเป็น “กำลังสนับสนุนของตำรวจแห่งชาติ” และระบุว่าให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นกับ “การเสริมสร้างการบริหารจัดการและการตรวจสอบบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชน [...] เพื่อป้องกันการนำบริการรักษาความปลอดภัยไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ผิดกฎหมาย”

แม้กระทรวงมหาดไทยจะรายงานการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายจำนวนมาก แต่คำชี้แจงไม่ได้ระบุถึงการสืบสวนบริษัทรักษาความปลอดภัย บุคลากรทหารและตำรวจ หรือเครือข่ายธุรกิจที่รายงานฉบับนี้น่าเสนอ อีกทั้งไม่ได้แสดงให้เห็นว่ามีข้อกล่าวหาใดเกี่ยวข้องกับการทรมาน การบังคับใช้แรงงาน หรือการค้ามนุษย์หรือไม่ และมีผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์อยู่ในกลุ่มผู้ที่ถูกดำเนินคดีหรือไม่ คำชี้แจงฉบับเต็มอยู่ในภาคผนวก 3

1.7 บทสรุป

บริษัทรักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติว่าจ้างมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของศูนย์สแกมเมอร์ บริษัทและบุคลากรเหล่านี้ยังเชื่อมโยงกับเครือข่ายผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวงกว้าง ทั้งทหาร ตำรวจ บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองและธุรกิจที่ทรงอิทธิพล แม้จะมีการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะมาเป็นเวลาหลายปี แต่ทางการกัมพูชายังคงล้มเหลวในการสืบสวนบริษัทเหล่านี้และเครือข่ายที่ให้การคุ้มครองบริษัท

การนำผู้กระทำผิดมารับผิดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ตกเป็นเหยื่อและผู้รอดชีวิตจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ต้องระบุตัวผู้ที่กระทำ เื่อให้เกิด หรือมีส่วนสนับสนุนการละเมิดเหล่านี้โดยรู้เห็น และหากมีพยานหลักฐานที่รับฟังได้อย่างเพียงพอ ต้องดำเนินคดีกับบุคคลเหล่านั้นผ่านการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมโดยไม่ใช้โทษประหารชีวิต ผู้รอดชีวิตยังต้องได้รับการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพและการชดเชยเยียวยาอย่างครบถ้วนจากรัฐกัมพูชา ซึ่งมีความรับผิดชอบจากการไม่คุ้มครองพวกเขา และมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อการละเมิดในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งจากบริษัทรักษาความปลอดภัยในกรณีที่เกี่ยวข้องด้วย

การนำผู้กระทำผิดมารับผิดยังเป็นสิ่งที่ยากไม่ได้สำหรับความพยายามที่จะยุติอุตสาหกรรมศูนย์สแกมเมอร์ในกัมพูชา อย่างน่าเชื่อถือและยั่งยืน การบุกตรวจค้นอาจหยุดชะงักการดำเนินงานได้ชั่วคราว ช่วยให้ผู้ตกเป็นเหยื่อได้รับอิสรภาพ ปิดศูนย์สแกมเมอร์ หรือทำให้เครือข่ายอาชญากรรมย้ายฐาน แต่หากไม่มีการสืบสวนเพิ่มเติม การบุกตรวจค้นจะไม่สามารถทำลายโครงสร้างด้านการรักษาความปลอดภัยและเครือข่ายการคุ้มครองที่อุตสาหกรรมนี้พึ่งพาและอาจกลับมาอาศัยได้อีก

1.8 ข้อเสนอแนะ

ต่อทางการกัมพูชา

- ดำเนินการสืบสวนบทบาทของบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนในอุตสาหกรรมศูนย์สแกมเมอร์ในกัมพูชา อย่างทันทั่วทั้งที่เป็นอิสระ และเป็นกลาง พร้อมจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ โดยครอบคลุมบริษัทที่ระบุในรายงานฉบับนี้และผู้ให้บริการรายอื่นที่ปฏิบัติงานในศูนย์สแกมเมอร์
- ระงับใบอนุญาตของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่มีหลักฐานน่าเชื่อถือบ่งชี้ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ระหว่างรอผลการสืบสวนที่มีประสิทธิภาพ และเพิกถอนใบอนุญาตหากพบว่าบริษัทกระทำ เื่อให้เกิด หรือมีส่วนสนับสนุนการละเมิดโดยรู้เห็น
- สืบสวนบุคลากรทุกคนของกองทัพรักษาอาณาจักรกัมพูชา (RCAF) ตำรวจแห่งชาติกัมพูชา สารวัตรทหาร และหน่วยงานความมั่นคงหรือหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ของรัฐ ซึ่งมีเหตุอันน่าเชื่อถือให้สงสัยว่าเป็นเจ้าของ บริหาร จัดหาคน ฝึกอบรม กำกับดูแล หรือทำงานให้บริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนที่เชื่อมโยงกับศูนย์สแกมเมอร์
- สืบสวนเครือข่ายในวงกว้างที่เอื้อให้ศูนย์สแกมเมอร์ดำเนินงานได้ รวมถึงบริษัทรักษาความปลอดภัย คาสีโน เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ ผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผู้จัดการคน ผู้มีบทบาทในภาคการเงิน ผู้ให้บริการโทรคมนาคม และบุคคลที่มีความเชื่อมโยงทางการเมือง

ต่อบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนที่ดำเนินงานในกัมพูชา

- ยุติการให้บริการทันทีในสถานที่ใด ๆ ที่มีการกักขังผู้คนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การค้ามนุษย์ การบังคับใช้แรงงาน การทรมาน หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงในรูปแบบอื่น ๆ
- จัดให้มีหรือมีส่วนร่วมในการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพสำหรับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีที่ผู้ตกเป็นเหยื่อเผชิญและมีความเชื่อมโยงกับบริษัทรักษาความปลอดภัย

ต่อรัฐบาลต่างประเทศและประชาคมระหว่างประเทศ

- กดดันให้กัมพูชาสืบสวนบริษัท ผู้บริหารบริษัท และเจ้าหน้าที่รัฐที่เชื่อมโยงกับศูนย์สแกมเมอร์อย่างทันท่วงที เป็นกลาง และเป็นอิสระ รวมถึงผ่านกลไกระหว่างประเทศและกลไกภายในประเทศ แทนการวัดความคืบหน้าจากการบุกตรวจค้น การจับกุม หรือการเนรเทศ
- ทบทวนความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมาย การทหาร การเงิน และความมั่นคงกับสถาบันและบุคคลใน กัมพูชาที่มีหลักฐานน่าเชื่อถือบ่งชี้ว่ามีส่วนเอื้อให้ศูนย์สแกมเมอร์ดำเนินงานหรือให้การคุ้มครองศูนย์เหล่านั้น
- ใช้เขตอำนาจศาล รวมถึงเขตอำนาจศาลสากลหรือเขตอำนาจศาลนอกดินแดนรูปแบบอื่นในกรณีที่สามารถใช้ได้ กับกลุ่มบุคคล บริษัท และบุคคลในอุตสาหกรรมศูนย์สแกมเมอร์ที่ต้องสงสัยว่ามีความรับผิดชอบอาชญากรรม ตามกฎหมายระหว่างประเทศ และออกหมายจับหากมีพยานหลักฐานที่รับฟังได้อย่างเพียงพอ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
เป็นขบวนการระดับโลก
เพื่อสิทธิมนุษยชน
เมื่อเกิดความอยุติธรรมขึ้น
ต่อคนคนหนึ่ง
ย่อมเป็นเรื่องสำคัญของคนทุกคน

ติดต่อเรา

info@amnesty.or.th

02-513-8745

คุยกับเราได้ที่นี่

AmnestyThailand

AmnestyThailand

ธุรกิจใบเครื่องแบบ

บริษัทรักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่รัฐ ในศูนย์สแกมเมอร์ของกัมพูชา

รายงานฉบับใหม่ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลแสดงให้เห็นว่า บริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชนมีบทบาทสำคัญทั้งในการดำเนินงานของศูนย์สแกมเมอร์ในกัมพูชาและการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงภายในศูนย์เหล่านั้น จากการวิจัยที่ครอบคลุมศูนย์สแกมเมอร์ 86 แห่ง การสัมภาษณ์ผู้รอดชีวิตมากกว่า 150 คน การลงพื้นที่สำรวจ การวิเคราะห์ข้อมูลบนโซเชียลมีเดีย และหลักฐานอื่น ๆ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบว่า เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่ได้เพียงดูแลสถานที่ แต่มีบทบาทสำคัญในการกักขังผู้ถูกดำเนินคดี ป้องกันการหลบหนี บังคับใช้แรงงาน และในบางกรณียังมีส่วนร่วมโดยตรงในการทรมานและการทารุณกรรมอื่น ๆ รายงานระบุบริษัทรักษาความปลอดภัยห้าแห่งที่เชื่อมโยงกับศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย 23 แห่ง และนำเสนอหลักฐานที่เชื่อมโยงบริษัทบางแห่งกับผู้มีบทบาทในภาคธุรกิจที่มีสายสัมพันธ์ทางการเมือง บุคลากรทหาร และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

รายงานยังพบความเชื่อมโยงระหว่างทหารและตำรวจกัมพูชาที่ยังรับราชการอยู่กับศูนย์สแกมเมอร์อย่างน้อย 22 แห่ง ซึ่งก่อให้เกิดข้อกังวลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่รัฐในการกระทำผิด และความล้มเหลวของทางการในการทลายอุตสาหกรรมนี้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะดำเนินปฏิบัติการกวาดล้างหลายครั้ง แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลสรุปว่า ควรสืบสวนบริษัทรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเป็นรายบุคคล ผู้บริหารบริษัทและผู้มีบทบาทในภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบสวนบทบาทที่พวกเขาอาจมีในการดำเนินคดี การทรมาน การกีดกันเสรีภาพ การทำให้ตกเป็นทาส และอาชญากรรมอื่น ๆ รายงานเรียกร้องให้รัฐบาลกัมพูชาสืบสวนบริษัทรักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่รัฐที่เชื่อมโยงกับศูนย์สแกมเมอร์ นำผู้ที่ต้องรับผิดชอบมาลงโทษ จัดให้มีการเยียวยาแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อและผู้รอดชีวิต และดำเนินการกับเครือข่ายการคุ้มครองและสนับสนุนในวงกว้างที่เอื้อให้อุตสาหกรรมสแกมเมอร์เติบโต

รหัสเอกสาร: ASA 23/1569/2026

ตุลาคม 2569

ภาษา: ไทย ต้นฉบับ: ภาษาอังกฤษ

[amnesty.org](https://www.amnesty.org)

AMNESTY
INTERNATIONAL

